

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/21/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814207730
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814207730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovéj vo veci starostlivosti o maloleté dieťa I. Z., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpená B. práce, sociálnych vecí a rodiny K., dieťa rodičov: matka S. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. I. č. XX/XX, K., otec K. Z., nar. X.X.XXXX, bytom ul. I. č. XXX/X, G., na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.decembra 2014, č.k. 7P/25/2014-196, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu mení takto:

I. Výživné od otca na maloletú I. znižuje z doterajších 200 euro mesačne na 100 euro mesačne, a to s účinnosťou od 1.5.2014. Výživné je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 20. dňa v mesiaci vopred.

II. Týmto sa v časti o výživnom na maloletú I. mení rozsudok okresného súdu Prievidza č.k. 6C/151/2009-54 zo dňa 30.4.2010.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom znížil výživné od otca na maloletú z doterajších 200 euro platených v časti 100 euro k rukám matky a v časti 100 euro na tvorbu úspor tak, že celkové výživné znížil na sumu 150 euro mesačne, z ktorých 100 euro mesačne uložil platiť k rukám matky a 50 euro mesačne na tvorbu úspor.

Rozhodol tak o návrhu otca, ktorý žiadal znížiť výživné v dôsledku poklesu svojho príjmu na úroveň minimálnej mzdy. Okresný súd vychádzal zo zistení, že o výživnom bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom zo dňa 30. 4. 2010, kedy maloletá mala 8 rokov a navštevovala 1. stupeň ZŠ. príjem matky v tom čase predstavoval 124,22 euro mesačne a príjem otca z práce betonára vykonávanej v zahraničí predstavoval 1.218,68 euro mesačne, z čoho 954 euro tvorili cestovné náhrady. Okresný súd považoval za opodstatnenú zmenu vykonávanej práce na strane otca, pretože bola odôvodnená jeho zdravotným stavom. Súčasný zárobok 305,32 eura dosahovaný otcom na pozícii vodiča taxislужby však nepovažoval za dostatočný vzhľadom k možnostiam a schopnostiam otca. Z prehľadu voľných pracovných miest mal okresný súd za preukázané, že zamestnávateľia ponúkajú prácu na pozícii vodič za mzdu o 185 euro až 260 euro mesačne vyššiu ako mzda dosahovaná otcom. V možnostiach a schopnostiach otca je tak podľa okresného súdu možné dosahovať za prácu vodiča priemerne mzdu 526,50 euro, a preto z takejto mzdy ako potenciálne dosiahnuteľnej otcom, a nie z jeho skutočne dosahovanej mzdy, vychádzal okresný súd pri rozhodnutí o znížení výživného. Na strane matky mal okresný súd za preukázaný čistý mesačný príjem zo zamestnania vo výške 303,35 eura. Ohľadom pomerov matky vychádzal zo zistení, že býva v spoločnej domácnosti s maloletou a zamestnaným synom, kde náklady na bývanie predstavujú približne 190 euro mesačne. Matka tiež spláca úver 100 euro mesačne poskytnutý za účelom vyplatenia otca maloletej z BSM. V čase rozhodovania súdu navštevovala maloletá 7. ročník ZŠ. Napadnuté rozhodnutie okresný súd právne odôvodnil ustanovením § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec a navrhol jeho zmenu a zníženie výživného na 100 euro mesačne. Považoval za nevyhnutné vychádzať pri rozhodovaní zo skutočne dosahovaného príjmu (približne 306 euro mesačne) a nie z predpokladov. Tie totiž nezodpovedajú realite, pretože vzhľadom na vysokú nezamestnanosť mu zamestnávateľia navrhovali vždy len minimálnu mzdu. Otec poukázal na veľmi dobré vzťahy s maloletou, ktorá sa s ním stretáva najmä v domácnosti s jeho družkou a jej nepľnoletým synom. Maloletá s nimi strávila 2 krát dovolenku v zahraničí a niekoľko výletov. Náklady takýchto aktivít je otec ochotný naďalej znášať aj mimo vyživovacej povinnosti. Pokiaľ to bolo možné, výživné 200 euro mesačne platil aj v čase svojej nezamestnanosti, pretože si myslel, že sa mu podarí nájsť si dostatočne ohodnotenú prácu, aby takéto výživné mohol platiť aj naďalej. Na platenie výživného použil otec aj prostriedky z vyplatenia BSM zo strany matky maloletej, v súčasnosti však už tento zdroj prostriedkov nemá a obáva sa, že sa bude musieť postupne zadlžovať. V prípade zlepšenia finančnej situácie je otec ochotný okamžite prispievať maloletej aj na sporenie, pretože má maloletú ako svoje jediné dieťa nesmierne rád a nie je v jeho záujme jej akokoľvek škodiť.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Zotrvával na svojich vyjadreniach v konaní a zníženie výživného nepovažoval za súladné so záujmom maloletej. Prihliadal však na stanovisko matky, ktorá mala záujem na kompromisnom riešení a súhlasila so znížením na sumu 150 euro mesačne a neskôr na sumu 130 euro mesačne.

Matka maloletej vyjadrenie k odvolaniu nepodalala.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a zistil, že je potrebné uznesenie okresného súdu zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p., pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Okresný súd v napadnutom rozhodnutí síce považoval dôvod zmeny zamestnania otca z betonára na vodiča za dôležitý vzhľadom na jeho zdravotný stav, no súčasne na základe citovaného ustanovenia § 75 ods. 1 zákona o rodine mal zato, že v súčasnej pracovnej pozícii vodiča je v možnostiach a schopnostiach pocta dosahovať vyšší, než skutočne dosahovaný príjem. Pri rozhodovaní o výške výživného potom na strane otca vychádzal z takto predpokladaného príjmu a nie z jeho príjmu skutočného. Z takéhoto predpokladaného dosiahnuteľného príjmu otca potom ponechal časť výživného na tvorbu úspor.

Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor.

Predpokladom tvorby úspor dieťaťa z výživného sú podľa citovaného ustanovenia § 63 ods. 3 Zákona o rodine majetkové pomery povinného rodiča. Tieto majetkové pomery však musia byť skutočne dané a nie iba predpokladateľne dosiahnuteľné. Na základe princípu potenciality, teda pri založení rozhodnutia o výživnom na oprávnené predpokladaných pomeroch povinného rodiča, by bolo možné určiť výživné aj na tvorbu úspor iba celkom výnimočne, najmä keď by bolo zjavné účelové vzdanie sa vysokého príjmu alebo účelové vzdanie sa väčšieho majetku. To však nie je posudzovaný prípad. Napokon ani potenciálny príjem otca určený okresným súdom sumou 526,50 euro nezakladá spravidla také majetkové pomery, pri ktorých by bolo opodstatnené uvažovať o tvorbe úspor z výživného. V súčasnosti už tieto majetkové pomery nie sú dané ani výplatom z BSM vo výške 9.000 euro, pretože k nej došlo ešte v roku 2012 a medzičasom (1/2012 - 4/2013) bol otec maloletej nezamestnaný pri ponechaní pôvodnej výšky výživného (200 eur mesačne). Vzhľadom na to krajský súd napadnuté rozhodnutie zmenil a výživné znížil o celú časť určenú na tvorbu už spor, pretože zo skutkového stavu zisteného okresným súdom vyplýva, že majetkové pomery otca tvorbu úspor z výživného neumožňujú.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.